

til at trodse Folkethinget og til at gaa lige imod den Pligt, han har i Følge Grundloven: kun at bruge de Penge, som Folkethinget i Sammenhold med Landsthinget og med Kongens Stadsfæstelse har bevilget ham. Derjom Rigsdagen fortættres, vil vistnok enhver af de øvrige Miniistre kunne komme og blive nødte til at komme med lignende Oplysninger for sit Vedkommende. I blandt alle Ministeriets Venner, som have haft Sæde enten her i Thinget eller i Landsthinget for Førsteministerens Udnævnelse, er der vistnok ikke et eneste Medlem, uden at han har betegnet en foreløbig Finantslov som ulovlig og derfor som ugyldig og grundlovstridig. — For dette Finantsaar, hvori vi nu befinde os, har Folkethinget i forrige Samling tilbudt Ministeriet en antagelig Finantslov og den var saa rundelig, at alle Statens Fornødenheder i dette Aar dermed vilde kunne være bleve afhjulpne, forsaavidt de dengang vare at forubse. Der er vel heller Ingen, der egentlig har bestridt, at Finantsloven, saaledes som den i Marts Maaned gik fra dette Thing, var tilstrækkelig nok for Ministeriet, i alt Fald er der Ingen, som har ført Bevisligheder for, at den var utilstrækkelig; og i alt Fald godtgjøres dette Finantslovsforlags Tilstrækkelighed ved en sammenligning med Finantsloven for det foregaaende Aar 1884—85, som slet ikke var større end det, der tilbødes Ministeriet for 1885—86. Saaledes siger jeg, at Ministeriets Forhold med Hensyn til den foreløbige Finantslov er en aaben Krigserklæring mod Folkethingets Bevillingsret, og Kulsministerens be kendte Sentents, at Folkethinget skulde sættes aldeles ud af Spillet, hvis det ikke vilde gaa paa Forlig med Ministeriet, er slet ikke Andet end en Gjengivelse i Ord af Ministeriets egne Handlinger. Utroligt er det, men Sandhed er det alligevel, at baade Førsteministeren og Kulsministeren have aabent erklæret, at foreløbige Finantslove stred imod Grundloven. Den samme Mand, som har underskrevet den foreløbige Lov, den samme Minister, den samme Førsteminister, som underskrev den gjennemførte Grundlov af 1866, bryder nu denne Sætning i Grundloven: Stattebevillingsretten, Folkets Meddelægtighed i Statsstyrelsen, bryder den ved den foreløbige Finantslov.

Seg jagde før, at Gjennemførelsen af den foreløbige Finantslov er slet ved Hævdelse af Magten imod Retten. Ministeriet har ladet Statterne opkræve efter den foreløbige Lov, og derved har Ministeriet krænk- et Stattehernes Ret til at se en vedtagen Finantslov, inden Statterne afkrævedes dem, og endvidere lader Ministeriet sine Fogder

foretage Udpantning hos Stattehjerne efter samme foreløbige Finantslov, og derved krænk- es atter § 49 i Grundloven, som forbyder at opkræve Statter, inden Finantsloven er vedtagen. Naaget dette tydelige Forbud lader Ministeriet ikke blot Amtsforsvaltere og Andre opkræve Statterne, men det stikker sine Fogder ud for at tage Gjenstande fra dem, der tro, at Grundloven skal gjælde her i Danmark, for at tage Kreaturer og Bohavejso. fra Landboerne og stille det til Bortsalg; men Folket begynder at reise sig af sin passive Holdning og gjøre Front mod Ministeriet og dets Tilhængere, og allerede nu ere Fogderne saa magtesløse, at de ikke kunne tilveiebringe en lovstiftet Udpantning. De kunne ikke skaffe de Bidner, som kræves, for at Formerne ved en Udpantning overholdes uden Hjælp af Bøder, Fængsel og anden Tiltale eller Afstedigelse. Saa magtesløse ere allerede dette Ministeriums Tilhængere. Ja, nu er Ministeriet gaaet; det vil ikke høre en Udtalelse her af Folkets Stemning her i Landet. Det passer til det Ministerium. Men har et Ministerium i den Grad forhaanet Folkets Udsendte saaledes, som det der forlod sin Plads i dette Dieblit? De Bestillingsmænd, som ikke vilde tilside sætte Agtelsen for Grundloven og derfor ikke vilde være Midler til den foreløbige Lovs Gjennemførelse, blive afskedigede, straffede med Bøder eller Fængsel, saaledes som det jo er almindelig be kendt. Ja nu hører man endog saa fra Sjælland, at Auktioner ere i Gang over de Ting, Fogderne have taget fra de krænkede Stattehjerne; men Auktionerne ere ligesaa afmægtige og magtesløse som det Ministerium, der har sat dem i Værk. Med alt dette Ministeriums Mægtighed bliver det kun en afmægtig Stilling, det indtager. Alt dette er dog vel et bedrøveligt Skuespil, opført af Ministeriet Estrup i hele 6 Maaneder, uden at vi maasse ere komne over alle Optrinene deri. Tværtimod synes det, at der staar mange Optrin endnu tilbage i Fortsættelsen af Skuespillet.

Fra den danske Rigsdags Begyndelse eller nu omtrent 30 Aar har enhver Rigsdagsmand, der mødte paa Folkets Begne, baade i det ene og det andet Thing, været af den Mening, at den Minister eller den Førsteminister, som ikke kunde tilveiebringe en Finantslov, var uduelig og ubrugelig til Regjeringens Førelse. Den nuværende Førsteminister og Finantsminister har i Virkeligheden ved sine Gjerninger stadfæstet den Tro; thi Virkningen af hans 10 Aars Regjering er bleven, at Visnepolitikken hører til dagligt Behov og dagligt Brød her i Landet. Han kan ikke føre en eneste Sag et Hansejod fremad, fordi han ikke har Folke